

VIRÁGVASÁRNAP – KIRÁLYOD JÖN

„Másnap, amikor az ünnepre érkező nagy sokaság meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembé jön, pálmaágakat fogtak, kivonultak a fogadására, és így kiáltottak: „Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében, Izrael Királya! Jézus pedig egy számarcsikóra találva, felült rá, ahogyan meg van írva: „Ne félj, Sion leánya, íme, királyod jön, számarcsikón ülve.” (János evangéliuma 12,12-15)

Virágvasárnapot megszentelő Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Virágvasárnapkal elkezdődik a Nagyhét. Jézus elindul Jeruzsálembé, a vesztőhely felé. Virágvasárnapon, amikor a tömeg Királyként üdvözli, éljenezzi őt – szomorúan, de tántoríthatatlanul halad a vesztőhely felé a világ Ura.

Jézus mindent megtesz annak érdekében, hogy őt igazán és tiszta szívből felismerjék. Zakariás próféta által megjövendölt módon, számarcsikón érkeznek a békesség fejedelmeként Jeruzsálembé. Nem paripán, állig felfegyverkezve, győztes hadvezérként, hanem szerényen, szegényen, szelíden és szomorúan. A tömeg éljenezik, szinte őrjöngve üdvözli és királynak kiáltja ki Jézust. Mennyi váradalom volt ennek a sokaságnak a szívében? Mennyi mindent várhattak közösen és egyen-egyenként is Jézustól?! A zsidó nép várta olyan Messiásként, aki a római rabigát széttöri és visszaszerzi népének és országának a régi dicsőséget. Az egyén, az ember, pedig várta Jézustól életének éppen aktuális terheire, gondjaira, problémáira a megoldást. Nagy reményeket fűztek Jézushoz.

Testvéreim, eltelik 5 nap és az éljenező tömegeből vádlók falkája lett. A Királyként ünnepelt Jézusból halálra ítélt lett. Hát mennyire tiszta az emberi szív? Mennyire egyenes? Mennyire tudja, hogy mit is akar valójában? 5 nap és 5 éjjel – és már nem kell a Király, mert nem váltotta be a hozzá fűzött ilyen-olyan váradalmakat.

És Jézus halad a Virágvasárnap útján, számarcsikón ülve, tudván azt, hogy mi következik, mi vár rá. Tudván azt, hogy milyen az emberek szíve. Éppen ezért teszi meg, vállalja Jézus a passió útját, hogy az ember szívért megtisztítsa, megújítsa. A köszívet hússzívre cserélje.

Ki is volt valójában Izrael nagy királya, az idealizált Dávid király, akinek trónját szerette volna újra felállítani a zsidó nép? Egy bűnös ember. Jézus mondja: *„Szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, hamis tanúbizonyságok, házasságtörések, lopások, paráznaság, istenkáromlás.” (Mt 15,19)* Az idealizált király, Dávid ezeket a bűnöket mind elkövette! Gondoljunk csak Uriás feleségére, Betsabéra. Nátán próféta odaállt Dávid elé és szemébe mondta, hogy bűnt követett el. *Bárki is vagy a világ szemében, Isten szemében egy gonosz szívű, bűnös ember csupán, aki vétett Isten és embertársa ellen.* Akkor kezdett tisztulni Dávid szíve, mikor felismerte bűnét, aljas tettét, gonoszságát. Akkor borult le Isten elé bűnbánó imádságban, könyörögve bűnbocsánatért.

Ekkor születik meg az 51. bűnbánati zsoltár, melyben így fohászokodott Dávid: *„Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal! Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkemtől tisztíts meg engem! Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem! Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem! A töredelmes és a megtört szívet nem veted meg, Istenem!”* Dávid szíve nem királyi hatalmától, vagyonától, vagy valamilyen jócselekedetétől, hanem kizárólag a bűnvallástól tisztult meg. Isten előtt nincs, ami elfedné azt, hogy milyen is az emberi szív.

Jézus a bűnös emberi szívek miatt lépett Virágvasárnap a passió útjára. Közben pedig sír. Siratja Jeruzsálemet, mert nem ismerte meg meglátogatásának idejét. Vajon Testvéreim mi megismertük-e meglátogatásunk idejét? Mi is ünnepeljük Jézust oly sokszor hangos szóval, külsőségekkel, hagyományokkal. Gondoljunk csak itt a nagy karácsonyi kavalkádra, vagy a húsvéti tojás és nyuszi vásárra.

Mint egykoron, a virágvasárnapi éljenezésnél, Jézus kijelenti, hogy *„én nem ezért jöttem”,* ugyanúgy a mi életünkre, ünneplésünkre nézve is kijelenti, hogy *„én nem ezért jöttem.”* *Én nem azért mentem végig a passió fájdalmas, véres, gyilkos útján, hogy így és ilyen módon ünnepeljen engem ez a világ és benne Te! Azért jöttem, hogy az emberi bűnös szíveket megtisztítsam és újjáteremtsem.*

A mi szívünkkel mi a helyzet Testvéreim? Vannak rajta olyan foltok, vannak benne olyan dolgok, amelyeket jó lenne letenni, és már nem vinni tovább? Jézus újra felkínálja nekünk ezt a lehetőséget. Mint az őt éljenező tömeg, akik a felső ruhájukat és a pálmaágakat tették le Jézus elé, mi úgy tegyük le azokat a dolgainkat, amelyek tőle elválasztanak. Mikor Dávid ezt megtette, akkor azt olvassuk a Szentírásban, hogy Isten az ő bűneit a háta mögé vetette és többé nem emlékezett meg róla. Néha úgy gondoljuk, hogy egy-egy bűnünk, vagy vétkünk, melyet Isten elé vittünk bűnbánattal, az továbbra is kísért és vádol bennünket. Olyankor tudnunk kell, hogy ez a sátánnak, a vádlónak a kísértése, nem Isten vádja felénk.

Egy kedves ifjúsági énekben így énekeljük:

*„Mikor a sátán megkísért, és vádol megbánt bűnökért, Jézusra nézek, áldom őt, a bűneimből megmentőt.
Ő halt meg minden bűnömért, a büntelen a bűnösért. Isten, a bíró felmentett, Krisztusra nézve engedett.
Örökké Ő lesz pártfogóm, elnémul minden vádolóm.”*

Jézus mondja: *„Boldogok, akiknek a szívük tiszta, mert ők meglátják az Istent.”* Boldog az, aki engedte, hogy Jézus újjá teremtse az ő szívét, megtisztítsa a bűnöktől beteg szívét. Az Ő szíve vérzett ki azért, hogy nekünk tiszta szívünk lehessen. Gondoljunk csak bele Testvéreim, hogy a földi életben, ha valakinek beteg a szíve és csak egy szívatültetés menthetné meg az életét, akkor mi történik? Bizony nagyon keményen hangzik, de ahhoz, hogy új szívet kapjon, valaki másnak kell meghalnia, hogy a beteg szívet egészségesre tudják cserélni. Jézus azért indult el a virágvasárnapi úton Jeruzsálembe és onnét ki a Koponya-hegyre, hogy az ember megromlott, megbetegedett, büntől terhelt szívét újjáteremthesse, hogy új szívet, töredelmes szívet ajándékozzon nekünk. Mindezt csak azok ismerik fel igazán, akik nem úgy örjögnek, mint a virágvasárnapi tömeg nagy része, hamis váradalmakkal a szívükben. Mindezt csak azok ismerik fel igazán, akik nem hamis ünnepre készülnek újra, hanem ténylegesen és igazából meglátják azt, aki felénk is jön számárháton, szelíden, szomorúan. Aki felismeri, hogy Jézus ilyen lelkülettel vonul be az életébe, hogy ott elrendezze a rendezetlen és kusza lelkivilágot, hogy helyére tegye azt, amit más nem tud helyre tenni.

A hamis ünneplés és a hamis Jézus-kép önáltatás Testvéreim. De akik teljes valójában felismerik Isten Fiát, az Élet Fejedelmét és hódolnak előtte, azoknak a szíve tiszta. Azok tisztán látják Jézusban Istent.

Jézus a boldogmondásban a háromféle látni igéből azt használja, aminek nagyon mély tartalma, mondanivalója és üzenete van a mi számunkra is. *„Horeo – látni”* görög ige, azt fejezi ki, hogy ez egy olyan látásmód, amikor valaki nemcsak a felszínt látja, hanem túllát, belelát, a dolgok mögé lát. Egy olyan látás ez, amely egyfajta titkot tár fel. Egy olyan látásmód ez, amely nem mindenki előtt nyilvánvaló. Ilyen a tiszta szívűek látása. Többet látnak ők. Nemcsak azt látják, ami a szemük előtt van, hanem Jézusban meglátják a valóságos és örökkévaló Istent. Ezt nevezhetjük a hit általi látásnak is, mely meglátja az ember életének eseményei mögött a mennyei Atyát. Jézus mondja: *„Aki engem lát, látja az Atyát.”* (Jn 14,9)

Kérdés az Testvéreim, hogy ott Jeruzsálem utcáin Virágvasárnap hányan láttak így? De talán sokkal húsba vágóbb kérdés az számunkra mégis, hogy mi tudunk-e így látni? Nemcsak nézni, nemcsak megpillantani, hanem meglátni a titkok titkát. *„Amit szem nem látott, fül nem hallott, azt készítette el Isten az őt szeretőknak.”* Az életünkbe, böjti csendességünkbe, nagyheti készülődésünkbe, ünnepünkbe bevonuló Jézusban mi felfedezzük-e ezt a számunkra is elkészített isteni, mennyei ajándékot?

Tiszta szívvel boldog az ember – mondja Jézus. Ráadásként pedig olyan ígéret áll itt, amely bepillantani enged a láthatatlan világ valóságába és fellebbenti a fátylat a titkok titka előtt. Csodálatos látás ez Testvéreim! A hit látása, mely által nemcsak azt fedezhetjük fel, hogy bűneink életünket veszélyeztetik, hanem látni engedi a megmentőt is mindezekből.

Virágvasárnap bűneinktől terhelt életünket tegyük Jézus elé. Hadd vigye a mi vétkeinket is a Golgotára, hogy ott vére által végleg eltörölje a minket terhelő bűnöket. És ott, a virágvasárnapi út végén, a Koponya-hegyen kifolyt vére által mossa tisztára szívünket, hogy Istent látókká válhassunk, Isten titkainak ismerői lehessünk ebben a sötét, bálványok árnyaival telezsúfolt, beteg világban.

Ezzel a hitlátással, a titkok titkát feltáró látással készülünk Húsvét ünnepére, és lássuk meg Jézusban Virágvasárnap életünk Királyát, Nagypénteken Megváltó Istenünket, Húsvét vasárnapján pedig az örök életünknek ígéretét a Feltámadott Krisztusban. Amen.

Imádkozzunk! Felséges Királyunk, aki hozzánk is eljössz szelíden és életünk útján bevonulsz a békesség fejedelmeként egyéni és kollektív világunk idejébe. Köszönjük neked azt, hogy nem az ítélet, a harag, a pusztítás van szívedben, mikor felénk jössz, hanem a szeretet, a kegyelem és az irgalom, mely egyetlen reménysége minden emberi életnek. Köszönjük neked azt, hogy elindultál számárcsikón Jeruzsálem kapuján át, a gyűlölet és a harag, a gyilkos indulat és az emberi góg között a megváltás útján. Elindultál büntelenként a bűnösért, hogy megépítsd a kiengesztelődés hidját, hogy vállald azt az áldozatot, amellyel a világ bűneit és benne a miénket eltörölted. Úr Jézus Krisztus, mi életünk Királyaként ünnepelünk téged Virágvasárnapon és minden időben. Kérünk, szentelj nekünk és velünk áldott ünnepet ezekben a rendkívüli és nehéz időkben. Legyen a Nagyhét, annak minden napja, igéje és üzenete hitünk épülése és lelki látásunk élesedése. Kérünk Atyánk, hallgasd meg könyörgésünket, belső szobánkban elmondott fohászainkat, imádságainkat, melyben eléd hozzuk ezt a beteg és megsebzett világot és benne az embert. Adj áldott, békés, szent ünnepet ennek az értelmet és célt tévesztett világnak. Hadd ismerjük fel meglátogatásunk idejét! Dicsőséged fénye ragyogja be ünnepeinket és életünket! Megváltó Királyunknak, az Úr Jézus Krisztusnak nevében kérünk, Istenünk! Amen.